

Revarsă-Ți sfânta binecuvântare

Lucica Boltasu

Să mai întreb de ce-i sihastră clipa?
Să mai întreb de ce mi-e pasul greu?
De ce permiți să mi se frâng-aripa,
Când vreau să zbor și eu spre Empireu?
Și ce să-ntreb, când știu că ești oriunde?
Și ce să-Ți spun, o, Doamne? Ce-aș putea
Să spun mai mult, când inima ascunde,
Toată durerea răstignirii-n ea?

Să Te mai rog să-mi cruți anii de viață
Ce mi-au rămas, căci sunt așa puțini?
Să mai aștept, să sper o dimineață,
Când drumul mi-e pavat cu măracini?
Și ce să-Ți cer, când Tu cunoști de-a-ntregul
Și trupul meu și duhul frământat?
Să-Ți cer să-mi iei de pe grumaz iar jugul?
Nu uit, Isuse, ce poveri Ți-am dat!

S-aștept răspuns la monologuri, gânduri?
Să mă ascund sub chip surâzător?
Tu îmi arăți Scriptura! Printre rânduri,
Descopăr harul Tău vindecător.
Și ce s-ascult, când oda bucuriei,
Răsună prin Duh Sfânt și-mi dă puteri?
Ai pus în mine gândul veșniciei,
Căci nu mai sunt acel ce am fost ieri!

E greu de înțeles, o, Doamne Mare,
De ce permiți necazul, suferința,
Dar am Luminător Scriptura care,
Îmi întărește prin Cuvânt, credința.
Acum pricep, doar focul poate-aduce,
Un bulgăr într-un stadiu pur, curat,
Când lutul a fost pus pe a Ta cruce,
Duhul cel Sfânt în aur l-a-mbrăcat.

Aș vrea un semn, aș vrea să-mi sprijin brațul
Neputincios, dar nimeni nu-i cu mine
Și strig și plâng când mă rănește lațul
Și iarăși Doamne-Ți spun: "Mi-e dor de Tine!"
O rugă-nalt, oricât de greu e greul,
Căci numai Tu mi-ai mai rămas, Mesia!
Însă gândesc: Privește spre ateul,

Ce negândit, refuză veșnicia!

Eu sunt al Tău! Nădejdea mea e mare
Și cred al Tău Cuvânt, Yehova Yire,
Revarsă-Ți sfânta binecuvântare,
Peste pământ, cu har și mântuire.
Poartă de grijă lumii-ntregi, o, Tată,
Căci moștenim păcatul! Prin cădere,
Ne-am construit o viață idolatră,
În care ne hrănim doar cu himere.

Și Te mai rog Preasfinte, fie-Ți milă,
De-ai Tăi copii, ce-au hainele pătate,
Căci mulți se duc la Adunări cu silă,
Uitând ce-nseamnă har și pietate.
Topește Doamne sloiurile firii
Și Duhul Sfânt să-i umple pe vecie,
Să înflorească iarăși trandafirii,
Să Te slăvim mereu cu bucurie!

Căci mult prea scurtă-i viața, trec decenii,
Mai ieri eram un țănc, azi văd Iordanul,
Doar câțiva pași mai am, două milenii,
Vor fi secunde ce-ntregesc cadranul.
Te-ador Isuse, Te iubesc Mesia!
Din dragoste, Te-ai dat ca jertfă vie,
Te-aștept să vii! Osana! Aleluia!
Ca să mă duci cu Tine-n veșnicie!

01/10/16, Barcelona-Lucica Boltasu